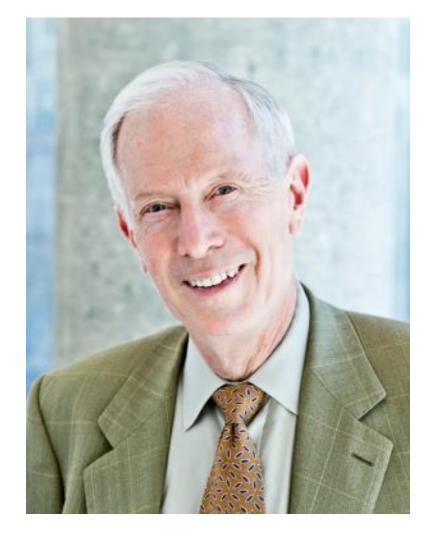

Таймменеджмент: найкращі часи

Кайрос: граничний момент, щасливий час

Томас А. Бан

СЕРЕНДИПНІСТЬ

- здатність керувати випадковостями
- здатність випадково робити щасливі та несподівані відкриття
- здатність знаходити щось важливе, чого не шукали передвизначено
- здатність вчитися на власних помилках
- здатність робити змістовні висновки з випадкових спостережень
- здатність зауважувати важливі деталі та встановлювати між ними зв'язки (2006)

Стратегії **резервування** часу

- 1) **стратегія випередження** реального часу, за якої людина виконує завдання завчасно, заздалегідь до визначеного терміну. Це дає їй змогу не створювати цейтноту у справах, менше тривожитись щодо термінів виконання завдання, встигати відпочивати;
- 2) **стратегія перетворення** часу, за якої людина заощаджений або вільний час використовує для саморозвитку. Це надає їй можливість стати компетентнішою і виконати завдання ефективніше, а також зробити свій час більш змістовним.

Пдходи щодо оптимальності розподілу часу

Перший підхід вбачає оптимальність розподілу часу у співвідношенні 60% / 40%. Це означає, що частка запланованої робочої активності — виконання завдань – має становити близько 60% часу, а ще 40% залишити для непередбачуваних подій незаплановані завдання, перемовини, дзвінки, інші справи. Водночас якщо таких незапланованих подій не відбулося, цей вивільнений час розумно зарезервувати.

Підходи щодо оптимальності розподілу часу

Другий розподіл часу, як абсолютний та раціональний.

Абсолютний розподіл часу, за якого виконанню завдання планується присвятити усі 100% часу вважається неефективним.

За раціонального розподілу часу

60% часу виокремлюється на безпосереднє виконання завдання,

20% — на контроль якості його виконання,

20% – на непередбачувані справи.

Підходи щодо оптимальності розподілу часу

Третій (правило Паретто) вбачає оптимальність розподілу часу у співвідношенні 20% / 80%. Це означає, що з 100% часу, виокремленого на завдання, 20% займає розробка ідеї, а решта 80% часу ідуть на її реалізування. Знання цього правила дає змогу реалістично визначати часові межі виконання завдання.

Підходи щодо оптимальності розподілу часу

Четвертий підхід стверджує, що реальним часом виконання завдання є час, який ми збираємося виокремити на виконання (X) помножений на 3 (X*3). Цей підхід також дозволяє реалістично визначати часові межі виконання завдання.

Мета: навчитись резервувати час та аналізувати поглиначі часу.

Інструкція: складіть перелік обов'язкових справ на день. А потім поміж важливими справами вмістіть ті, які вам хочеться робити (у прикладі виділено курсивом). Водночас чітко

визначте час, який ви збираєтесь виокремити для кожної

справи.

Наприклад,

Перелік справ (на день) Час виконання справи

Скласти звіт 2 год.

Читати детектив 1 год.

Дооформити документи з нового проекту 2 год.

Провести ділову бесіду 1 год.

Прогулятись 30 хв.

Читання професійної літератури 2 год.

Оформити фотографії з відпустки у фотошопі 30 хв.

Напрями аналізу результатів виконання завдання: що є більш ефективним — не дозволяти собі відволікатися чи врахувати ці відволікання? Наскільки високою є працездатність протягом дня з урахуванням часу на справи за бажанням?

Методика "Позитивне планування"

Декарта «квадрат» що я здобуду, якщо досягну (чогось)

що я здобуду, якщо НЕ досягну (чогось)

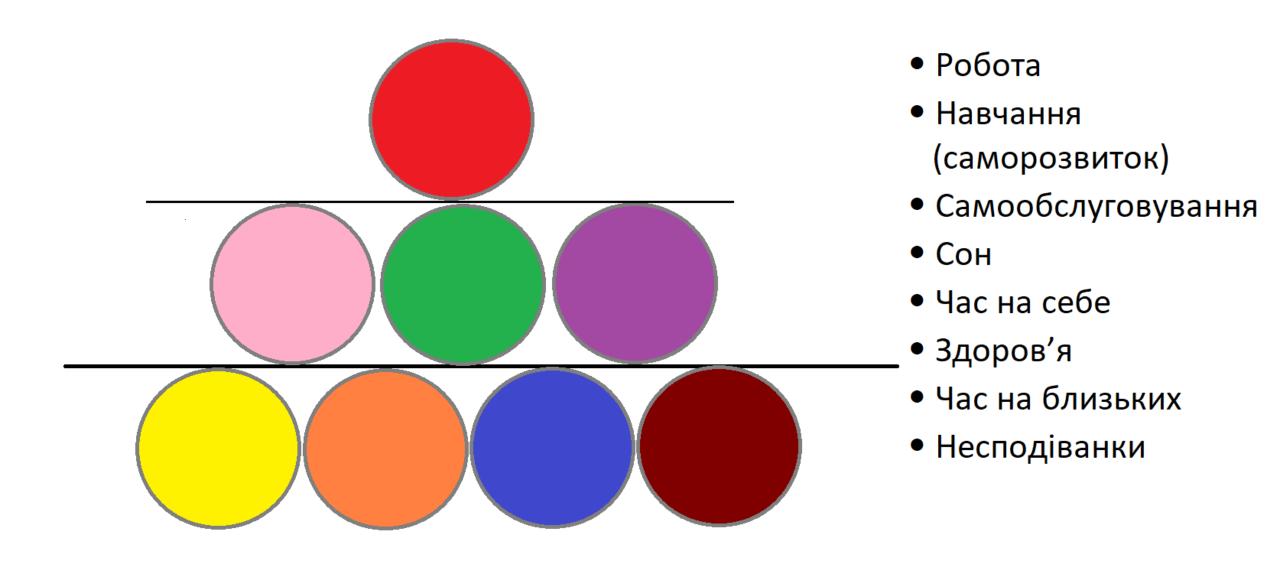
що я НЕ здобуду, якщо досягну (чогось)

що я НЕ здобуду, якщо НЕ досягну (чогось)

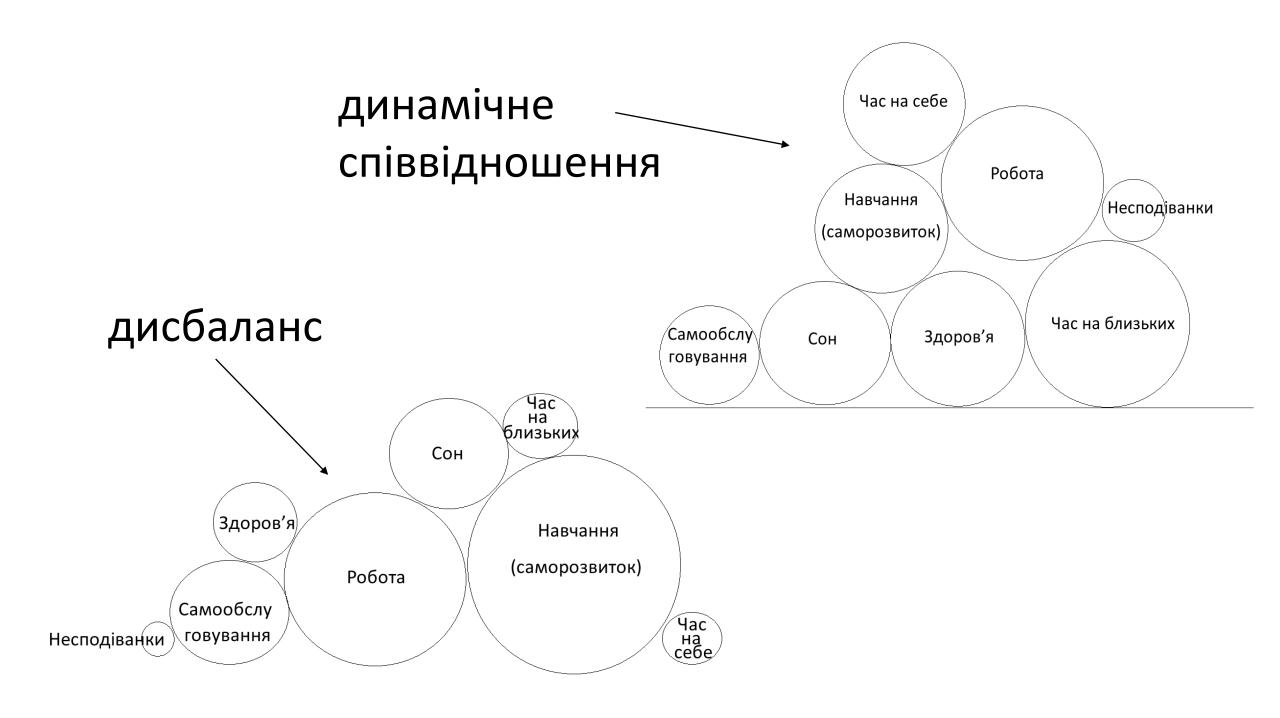
Розподілити 24 години

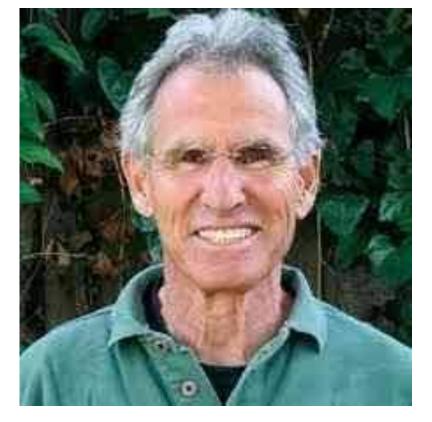

- Робота
- Навчання (саморозвиток)
- Самообслуговування
- Сон
- Час на себе
- Здоров'я
- Час на близьких
- Несподіванки

Критерії розподілу: співвідношення / реверсія/ «вагомість» / величина

Джон Кабат-Зінн

- Інсайт
- Здатність відчувати, що відбувається з іншим (емпатія)
- Інтеграція зв'язків між зауваженими відмінностями

Усвідомлюваність (зосередженість / розсудливість

mindfulness)

- 1. Безоцінковість
- 2. Інтерес до життєвих подій (неупередженість)
- 3. Турбота щодо себе
- 4. Невтручальницька позиція спостерігача
- 5. Прийняття

Крістофер Петерсон

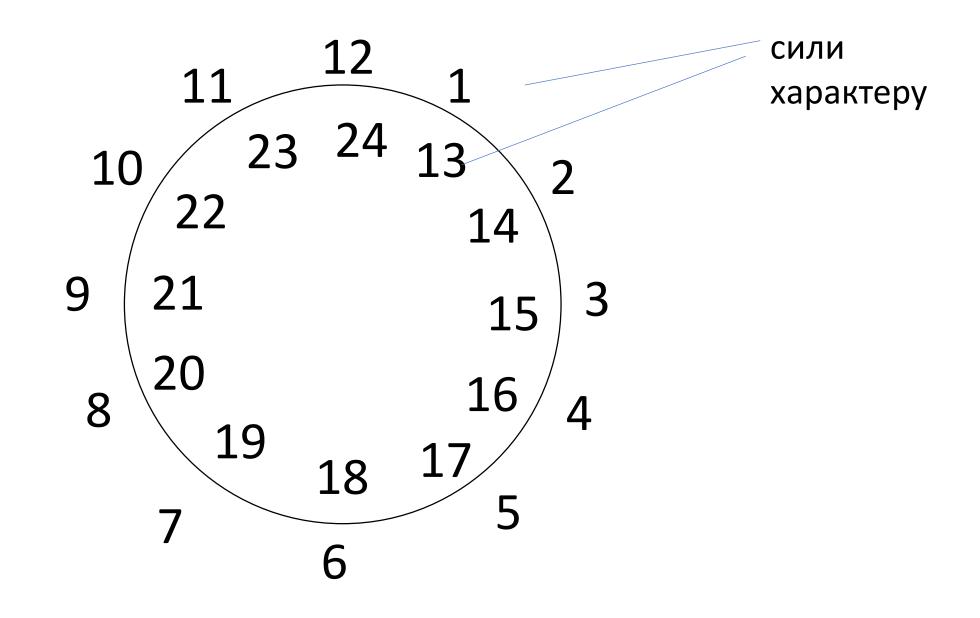

Мартін Селігман

«СИЛИ ХАРАКТЕРУ»

- креативність
- допитливість
- гнучкість мислення
- інтерес до навчання
- перспективність
- хоробрість
- наполегливість
- відвертість
- життєва енергія
- любов
- доброта
- соціальний інтелект

- причетність до спільної справи
- неупередженість
- лідерство
- здатність вибачати
- скромність
- поміркованість
- самоконтроль
- чуття прекрасного
- вдячність
- надія
- чуття гумору
- осмисленість життя

Міхай Чіксенміхайї

https://www.researchgate.net/publication/311823513_E-Learning_applications_and_computer_graphics_games_for_education_Design_framework

Характеристики «чуття потоку»:

- повна концентрація уваги, думок, почуттів на завданні
- відчуття повної зануреності у завдання/діяльність
- чітке знання того, що солід робити у певний момент часу
- ясне усвідомлення завершальної мети діяльності
- чітке усвідомлення того, на скільки успішно виконується робота
- відсутність тривоги щодо можливих помилок, неуспіху
- чуття суб'єктивної зупинки часу та власної «розчиненості у часі»